

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS ŠIAULIŲ APYGARDOS SKYRIUS

SPRENDIMAS

2025 m. lapkričio 19 d. Nr. 21RE3-217 (AG3-188/26-2025)
Šiauliai

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Šiaulių apygardos skyrius (toliau – Komisija), susidedantis iš Komisijos narių Giedriaus Jakubėno (posėdžio pirmininkas), Vaidos Jokubauskaitės, Danutės Kulikauskienės (pranešėja), Ramintos Ramanauskienės ir Svetlanos Sinkevičienės,

Komisijos posėdyje rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjo „Asmuo X“ skundą atsakovei Asmens su negalia teisių apsaugos agentūrai prie Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos dėl sprendimo panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė:

pareiškėjas „Asmuo X“ (toliau – ir pareiškėjas) 2025 m. spalio 21 d. pateikė Komisijai skundą (toliau – skundas), kuriuo prašo panaikinti Asmens su negalia teisių apsaugos agentūros prie Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos (toliau – atsakovė, Agentūra) 2025 m. rugsėjo 16 d. sprendimą Nr. (duomenys neskelbtini) „Dėl individualios pagalbos tiekimo išlaidų kompensacijos poreikio, termino“ (toliau – Sprendimas) ir įpareigoti Agentūrą per Komisijos nustatytą laiką priimti naują teisės aktų reikalavimus atitinkantį sprendimą.

Pareiškėjas teigia, kad Agentūroje vertinant jo bazinio dalyvumo lygį buvo taikyta pagrindinė diagnozė (duomenys neskelbtini), atitinkanti bazinio dalyvumo kriterijų 11.4 (ASIA – C tipas – dalinis pažeidimas: judesiai išlikę žemiau pažeidimo lygio, kai daugiau kaip pusės svarbiausių raumenų, esančių žemiau pažeidimo lygio, jėga – 1-2 balai). Skunde nurodoma, kad taikant šį kriterijų nebuvo įvertinta neurologės aprašyme pateikta informacija, kad sutrikę (duomenys neskelbtini). Taip pat teigiama, kad gydytoja – vaikų neurologė D. K. apžiūros metu (2024 m. lapkričio 18 d.) neišsamiai aprašė pareiškėjo funkcinę būklę, todėl informacija „šlaunų judesiai minimalūs, blauzdas ir pėdas judina rankų pagalba“ buvo klaidingai interpretuota. Pareiškėjas teigia, kad kojas gali judinti tik pasyviai, tiek, kiek leidžia kontraktūros per klubų ir kelių sąnarius.

Vertinant pareiškėjo bazinio funkcionavimo lygmenį buvo taikytas bazinio funkcionavimo lygmens kriterijus pagal 27 punktą, kuriuo nustatytas bazinio funkcionavimo lygmens balas – 30. Su šiuo vertinimu pareiškėjas nesutinka. Su skundu pareiškėjas pateikė medicininius dokumentus, kurie, pareiškėjo teigimu, patvirtina, kad jo funkcinė būklė atitinka mažesnę bazinio funkcionavimo lygmens vertę turintį kriterijų – 8 (hemaplegija ar paraplegija, ar kiti labai ryškūs judėjimo (motorikos) funkcijos sutrikimai ar nugaros smegenų pažeidimas (A, B pagal ASIA klasifikaciją).

Atsakovė prašo bylą nutraukti, nes išnyko ginčo dalykas.

Agentūra 2025 m. lapkričio 4 d. pateikė Komisijai prašymą bylą nutraukti. Prašyme atsakovė nurodo, kad susipažinusi su pareiškėjo skundu bei vadovaudamasi Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo 16 straipsniu, 2025 m. lapkričio 3 d. sprendimu Nr. (duomenys neskelbtini) pripažino skundžiamą Sprendimą netekusiu galios, todėl byloje išnyko ginčo dalykas.

Skundas atmestinas.

Šioje byloje ginčas kilo dėl Agentūros Sprendimo, kuriuo pareiškėjui neterminuotai nustatytas trečio lygio individualios pagalbos teikimo išlaidų kompensacijos poreikis, teisėtumo.

Nustatyta, kad atsakovė 2025 m. lapkričio 3 d. sprendimu Nr. (duomenys neskelbtini) „Dėl „Asmuo X“ individualios pagalbos teikimo išlaidų kompensacijos poreikio“, atlikusi pakartotinį pareiškėjo individualios pagalbos teikimo išlaidų kompensacijos poreikio vertinimą, pripažino netekusiu galios skundžiamą Sprendimą. Taigi, skundžiamas Sprendimas nebegalioja ir pareiškėjui jokių teisinių pasekmių nesukelia, o esant šioms aplinkybėms, pareiškėjo skundo reikalavimas negali būti tenkinamas. Ginčo nagrinėjimas iš esmės nepakeistų tarp šalių susiklosčiusio materialinio teisinio santykio turinio esmės ir būtų teisiškai beprasmis.

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (toliau – LVAT), formuojantis praktiką administracinės bylose, yra pažymėjęs, kad teismas, kaip vienintelė teisingumą vykdanči institucija, besikreipusio teisminės gynybos asmens teisės ar įstatymų saugomus interesus gali apginti tik tuo atveju, kai viešojo administravimo sistemos subjektai nepagrįstai ir neteisėtai atsisako atlikti jų kompetencijai pagal teisės aktus priskirtas užduotis bei funkcijas (žr. LVAT 2007 m. rugsėjo 28 d. nutartyje administracinėje byloje Nr. A17-466/2007). Viešojo administravimo subjektui pačiam pašalinus trukdžius dėl ginčijamos teisės realizavimo, teismas nebeturi nei faktinio, nei teisinio pagrindo priimti sprendimą, kuriuo būtų tik patvirtinta pareiškėjo ginčijama teisė ar įstatymų saugomas interesas. LVAT taip pat yra išaiškinęs, kad situacija, kai atsakovas savo iniciatyva tenkino pareiškėjo skunde keliamus reikalavimus, lemia, kad ginčo dalykas išnyko, todėl teismo sprendimas negali pakeisti tarp šalių susiklosčiusio materialinio teisinio santykio. Materialinių teisinių prielaidų ginti asmens pažeistą teisę ar įstatymo saugomą interesą nebuvimas yra pagrindas skundą (prašymą) atmesti (žr., LVAT 2012 m. gruodžio 4 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A822-3039/2012, 2023 m. birželio 12 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eA-544-556/2023). Administracinių teismų praktikoje laikomasi pozicijos, kad išnykus ginčo dalykui, skundo reikalavimas yra atmestinas, o su šiuo reikalavimu susijusių argumentų bei motyvų vertinimas teisiškai yra nereikšmingas (žr. LVAT 2021 m. kovo 17 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eA-2022-968/2021).

Įvertinusi byloje nustatytas aplinkybes bei atsižvelgdama į aptartą LVAT praktiką bei Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatyme nustatytą reglamentavimą, Komisija konstatuoja, kad pareiškėjo skundas atmestinas kaip nepagrįstas.

Byloje pateikta informacija, susijusi su pareiškėjo sveikatos būkle. Komisijos veiklą reglamentuojantys teisės aktai nereglamentuoja nagrinėjamos bylos medžiagos (jos dalies) pripažinimo nevieša. Pagal įstatymo analogiją, vadovaujamosi Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo 14 straipsnio 2 dalimi, kurioje nustatyta, kad priimdamas viešame teismo posėdyje sprendimą byloje arba nutartį nutraukti bylą ar skundą (prašymą, pareiškimą) palikti nenagrinėtą arba gavęs prašymą susipažinti su bylos medžiaga, teismas turi teisę proceso dalyvių prašymu ar savo iniciatyva motyvuota nutartimi nustatyti, kad bylos medžiaga ar jos dalis yra nevieša, kai reikia apsaugoti žmogaus asmens, jo privataus gyvenimo ir nuosavybės slaptumą, informacijos apie asmens sveikatą konfidencialumą, taip pat jeigu yra rimtas pagrindas manyti, kad bus atskleista valstybės, tarnybos, profesinė ar komercinė paslaptis. Įvertinus tai, kad didžiąją bylos medžiagos dalį sudaro specialių kategorijų asmens duomenys, susiję su asmens sveikata, siekiant apsaugoti informacijos apie asmens sveikatą konfidencialumą, Komisijos iniciatyva visa nagrinėjamos bylos medžiaga pripažintina nevieša, neteikiant jos susipažinti ar kopijuoti byloje nedalyvavusiems asmenims.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo 14 straipsnio 2 dalimi, Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 1 punktu, 22 straipsnio 1 dalimi, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

pareiškėjo „Asmuo X“ skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Visą bylos medžiagą pripažinti nevieša ir neteiktina susipažinti ar kopijuoti byloje nedalyvavusiems asmenims.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo sprendimo priėmimo bylos šalys gali apskųsti Regionų apygardos administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkas

Giedrius Jakubėnas

Komisijos narės

Vaida Jokubauskaitė

Danutė Kulikauskienė

Raminta Ramanauskienė

Svetlana Sinkevičienė